

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У ПРОКУПЉУ, као првостепени кривични, у ~~нећу~~ састављеном од председника суда Бранислава Ђ. Никетића, као председника већа, судије: Александра Стојановића и судија поротника: Марка Копривице, Дргомира Николића и Јована Северовића, као чланова већа, и записничара Весне Миленковић, у предмету кривице Лукић Милоша, из Прокупља, оптуженог оптужницом Округног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт.бр. 20/99 од 14 јуна 1999 године због кривичног дела убиства из чл. 47 став 1 КЗ РС, коју заступа заменик Округног јавног тужиоца Вишеслав Букумировић, а оптуженог брани Десимир Стаменковић, адвокат из Прокупља, по одржаном усменом, јавном и главном претресу дана 25.6.1999 године, а након стављених предлога странака у коначној речи, донео је истог дана и јавно објавио:

П Р Е С У Д У

Опт. ЛУКИЋ МИЛОШ, из Прокупља, улица Руђера Бошковића број 21, рођен 16.9.1969 године у Дешишки - Општина Куршумлија, од оца Вукоја и мајке Милијане - девојачко Веселиновић, отац двоје деце, завршио средњу машинску школу, регулисао војну обавезу, полицајац у чину млађи водник у ОУП-у Подујево СУП Приштина, држављанин СРЈ, неосуђиван, налази се у притвору од 24.4.1999 године у Округном затвору у Прокупљу,

К Р И В Ј Е

Што је дана 24 априла 1999 године, око 9. часова у Подујеву, у улици Рахмана Морине, у непосредној близини приватног РТ сервиса "Самсон" са умишљајем лишио живота Маљоку Хамдија, из Подујева рођеног 1936 године, на тај начин што је при сусрету са истим, и налога да стане, сада пок. Маљоку Хамдији почео да иде уназад према једном улазу, а затим стао иза једног дрвета и ставио руку на леви кук, због чега је оптужени Лукић Милош, сматрајући да исти жели машити се за пиштољ, извадио службени пиштољ марке "ЦЗ 99", калибар 9 мм, фабричког броја 26317 и из истог испалио са неколико метара удаљености према Маљоку Хамдији три хица, од којих је један погодио у главу наневши му прострелну рануса повредама мождане масе, од којих повреда је исти издахнуо на лицу места,

- Чиме је извршио кривично дело убиства из чл. 47 став 1. КЗ РС.

Па му суд на основу чл. 5 став 2, 38, 41,42, 43, 50 53, став 1 тачка 1 КЗЈ, члана 47 став 1 КЗ РС, 16 и 347 ЗКП ИЗРИЧЕ,

УСЛОВНУ ОСУДУ

И утврђује казну затвора утрајању од 2. /две/ године, која се неће извршити, под условом да у року од 3. /три/ године по правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Обавезује се да плати суду:

- На име трошквоа кривичног поступка 1.500 динара и

- На име судског паушала 700 динара, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт.бр. 20/99 од 14.6.1999 године стављено је на терет Милошу Лукићу из Прокупља, да је учинио кривично дело убиства из чл. 47 став 1 КЗРС.

Изведеним доказима на претресу, суд је утврдио следеће чињенице:

Милош је био резервиста милиције СУП-а у Подујеву. Показао се за товреме добрим. Предложен је са њихове стране и примљен за слушаоца полицијске школе у Новом Саду "Клиса - Мирко Перичин - Камењар". Похађа је 6. месеци. Завршава је. За товреме, истицао се фондом знања, посебно способношћу у извршавању професионалних задатака, који се траже, да их поседује један милиционар. Примају га за милиционара у стални радни однос 11.2.1996 године. Омогућавају муда сам бира место службовања. Одабрао је Приштину. Тамо га не задржавају, већ га распоређују у Подујеву. У посебној јединици полиције, која је оформљена од свега 25 полицајаца. Са специјалним задатком, чишћења терориста из шума, села и градова на читавом подручју Јужне Србије - Косова и метохије. Ишао је из акције у акцију са њима.

Подујево је специфично место. Како по броју терориста, тако и по њиховом понашању према полицији. Највише их има на овом подручју. Дању, обучени у цивилној одећи, а ноћу наоружани у терористичкој униформи. Стално су нападали на полицијске станице и на лица позорнике, патролу и вође сектора. Само у Подујеву, погинуло је више од 10 полицајаца, а маного више је рањено и постало инвалида. Све то им је уливало страх, тако да су стално упозоравани од својих старешина, да буду обазриви у извршавању задатака и да чувају своје животе. Никада нису били слободни и опуштени у извршавању својих обавеза, јер их је вребала смрт од терориста, било да иду за њима по Подујево, да се сусрећу или да им долазе са стране.

Овога дана, долази Милош из Прокупља у Подујеву, да сазна када треба да се јави на дужност. Долази са колима. Паркира их. Полази према станици милиције. Чује људске кораке за собом. Изненађује се и плаши. Нагло се окреће и види Маљоку Хамдију, на блиском одстојању. Не познаје га. Помишља да је терориста. Да није сам и да још неког има у оближњој напуштеној згради, одакле је пре овог догађаја убијен један милиционар. Зауставља га речима: "стој, дај личну карту". На овакво упозорење Хамдија му ништа не одговара. Иде уназад. Од Милоша се удаљује на 5 до 6 метара. Долази наспрам оштећене и запуштене зграде и улазу у њој. Поред које се налазе два стабла, са већим деблима и крошњама. Нагло скреће према њима. Залази и заклања се иза једног. Милош га поново упозорава: "стој не мрдај, стој пуцаћу". Примиче му се и не испушта га из вида. Сигуран да је терориста. У прилажењу му, вади репетирани пиштољ из футроле "ЦЗ 99" калибра 9 мм, фабричког броја 26317. Подиже га у висини рамена. Држи га обема рукама упереног према Хамдији. Држи га на нишан. И оног тренутка, када је Хамдија левом руком забацио леви крај капута

уназад, а десну руку пребацује на леви кук, стиче уверење да има пиштољ, да се машио за њега, да га извуче из појаса и пуца на њега.

Милош пуца на њега. Испалује два хица, брзо један за другим. Са блиског одстојања. Када му је Хамдија биоа окренут лицем према њему. Са искошеним телом, избаченим десним раменом према њему. Падас ногу на колена. Испалује и трећи метак несвесно и неконтролисано од страха и узбуђења. Тек тада Хамдија пада ницице. Један од три испаљена хица погађа га у главу. Наноси му прострелну рану, са повредама мождане масе, од којих повреда је исти издахнуо на лицу места.

Ове чињенице суд је утврдио на основу Милошеве одбране, дате на претресу. Очевидца догађаја није било. А, материјални докази и записник са увиђаја Кри.бр. 34/99, као и криминалистичко техничка документација број 49/99, оба ова доказа од 24.4.1999 године потврђују његову одбрану, чињеницама да је леш Маљоку хамдије затечен у улици "Рахмана Морине", стомаком ослоњен на земљу. Руке - лева изнад главе, а десна - испод тела. Поред стабла дрвета. У близини леша три чауре од испаљених метака, које су се распрскале избацавањем из лежишта метка пиштоља.

У поменутом записнику, констатована је чињеница да је извршен спољни преглед леша од стране доктора Бранковић Ђорђа и констатована повреда на левом потиљачном делом главе прострелна рана са повреда мождане масе, промера 6 x 3 см. Ово је излазна рана.

Обдукција није вршена приликом увиђаја, те се не може утврдити, пролазак куршума и канал ране. Али зато је констатована чињеница да је смрт насилна и наступила је одмах након повређивања пок. Маљоку Хамдија.

Касније после догађаја - усмрћења Хамдије наилази сведок Шћепановић Милован, из Подујева. Среће се са Милошем. Иако није чуо никакву пуцњавау, запажа Милошу пиштољ за појас а тело мртвог Хамдије у близини стабла дрвета. И ово је доказ да је Милош извршио ово кривично дело.

У његовим радњама стичу се сва битна облежја кривичног дела убиства из чл. 47 став 2 КЗ РС. Са умишљајем је лишио живота Хамдију. Хтео је и желео његову смрт. Испалује на њега више хица из пиштоља. Позната су му својства и особине пиштоља, којег је дуже време носио и са њима руковао. Хамдији пуца у главу, где је важан човечји орган - мозак. Разара га и лишава га живота.

Психички је здрава и урачунљива особа. Негира да је икада боловао од било какве душевне болести, душевне поремећености нити је заосталог душевног развоја. Одбио је преглед од стране неуропсихијатра.

Хамдији не прилази. Не проверава да ли има оружје, нити тражи код њега документа помоћу кога би утврдио његов идентитет. Одлази са места догађаја и упућује се према станици милиције. То чини због страха, да нема неког лица у запуштеној згради и да га не би убило.

Пресрећен је пред зградом СУП-а. Разоружан и везан. Због тога се осећа подсецењим и пониженим. Реагује на начин, којим нетреба да рагује милиционар. То његово понашање изненађује раднике милиције, те сами изводе закључак да је пијан. Пропуштају како они, тако и истражни судија, да му узму крв на анализу на алкохол. На основу ових пропуштених чињеница, суд није закључио да је ово кривично дело извршио у пијаном стању.

Овакву одбрану Милоша суд је узео као истиниту.

Неоснована је одбрана Лукића, да је дело извршио у нужној одбрани. Никаквог напада на њега није било од стране пок. Хамдије, да би он истовремено, овако реаговао као што јесте, пуцао на Хамдију и усмртио га, да би одбио од себе истовремени противправни напад.

Није био ни у стварној заблуди, јер покојни Маљоку Хамдија није био наоружан, а Милош је погрешно узео да ће га Хамдија напасти пиштољем и због тога пуцао три пута на њега и једним метком га апогодио и усмртио. Стога му је овај део одбран суд одбацио као неосновану и срачунату на избегавању кривичне одговорности.

Приликом одмеравања казне Милошу, суд је ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности у смислу чл. 41 КЗЈ, па му је нашао:

- Од олакшавајућих околности: Млад је човек. До сада неосуђиван. Ожењен је. Отац је двоје малолетне деце. За свој рад у полицији је похваљиван и награђиван. Ратно стање. Службује у Подујеву, на посебно кризном подручју, где је било највише напада на милицију и милицијским станицама реона који покривају од стране терориста тзв. "Ослободилачке војске Косова" и сепаратиста. Последице полиције које је имала од оваквих напада. Припадник је посебне јединице полиције са посебним наменама вршења службе на рачишћавању шума, села и градова од терориста на читавом подручју Косова и Метохије, излажући се опасности.

Од отежавајућих околности суд му није нашао ни једну.

На основу свих ових околности, суд га је огласко кривим за кривично дело убиства из чл. 47 став 1 КЗ РС. Ублажио му је прописану казну за ово кривично дело на основу чл. 42 и 43 став 1 тачка 1 КЗЈ, тако што је сишао испод посебног минимума предвиђене казне и утврдио казну затвора утрјању од две године, изрекао му условну осуду на основу чл. 52 и 53 КЗЈ. Тако да се утврђена казна затвора неће извршити, ако не почини ново кривично дело у року од три године по правоснажности ове пресуде.

Овако изречена казна, сразмерна је друштвеној опасности учињеног кривичног дела ир адњама Лукића. Нужна је да бисе постиго циљ и сврха кажњавања из чл. 5 став 2 КЗЈ.

Обавезан је да плати суду на име трошкова кривичног поступка 1.500 динара и на име судског паушала 700 динара, јер ови трошкови толико износе, а судски паушал суд му је одмерио имајући у виду његово имовно стање и трајање поступка.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ОВОГ ПРЕСУДЕ
САВРЕМЕНА
САНЦИЈА
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВРХОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
25.6.1999.год. К.бр. 58/99.

Записничар,
Весна Миленковић, ср.

Председник већа-суда,
Бранислав Ђ. Никетић, ср.

ПРАВНА ПОУКА: Незадовољна страна овом пресудом има право жалбе у року од 15 дана од дана пријема отправака исте. Жалба се подноси овом суду за Врховни суд Републике Србије у Београду.